

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Skilsmisseret efter vold).

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 13/2 87. Betænkning 26/3 87).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak, fordi det tilsyneladende bliver et enigt Folketing, der går ind for dette lovforslag. Det har været længe undervejs – det er 13 år siden, betænkningen kom – men jeg synes, det er godt, at et enigt Folketing kan slutte op om det.

Jeg gør opmærksom på, at i betænkning-bidraget er der udtalelser af et flertal og et mindretal. Flertallet udtaler, at man bør gå videre og modernisere ægteskabet. Jeg har den indstilling, at vi burde have genindført ægteskabet som den altdominerende måde at leve sammen på; men det forudsætter, at vi moderniserer det, sådan at man både kan komme ind i ægteskabet og ud af det.

En af de ting, flertallet mener, er, at når to ægtefæller er enige, så er det rimeligt, at det gøres lettere for dem at komme ud af ægteskabet, end det er i dag. Vi så gerne, at man kunne blive enig om at gå så langt, at de kunne få skilsmisse uden større besvær, og så synes vi – og det lægger jeg vægt på at man bemærker – at man derudover skal overveje, om de ikke i Sverige har fundet nogle gode måder at modernisere ægteskabet på. Men det kan vi ikke på forhånd tage stilling til.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er efter min mening et fornuftigt lovforslag, vi her gennemfører, og jeg vil gerne takke Det Radikale Venstre for initiativet til det.

Lovforslaget er blevet forbedret undervejs gennem de ændringsforslag, der er stillet. Jeg

synes, det er rigtigt, at forsætsbegrebet er kommet ind, således at det er ved forsættlig vold, der bliver tale om, at ægteskabet kan blive opløst.

Hr. Bernhard Baunsgaard omtalte de to henstillinger, der i betænkningen er kommet til mig, om at tage fat på, vi kan vel kalde det modernisering af ægteskabsloven. Det arbejde vil vi gerne igangsætte i Justitsministeriet nu, og vi har jo også et grundlag i ægteskabsudvalgets betænkninger. Der kan være bestemmelser i ægteskabslovgivningen i dag – det kan vi ikke se bort fra – der ikke har samme betydning som tidligere, og hvor der derfor bør være tale om ændringer eller – for nu igen at bruge udtrykket – moderniseringer.

Derimod kan jeg ikke tilslutte mig den retning, der er angivet af en del af udvalgets medlemmer, at man faktisk skulle ophæve separation i hvert fald i de tilfælde, hvor ægtefællerne er enige, og lade dem gå direkte til skilsmisse.

Jeg mener, det er vor opgave i forbindelse med en ægteskabslov at søge det ægteskabsbevarende, og man kommer jo ikke uden om, at i det øjeblik der bliver direkte adgang til skilsmisse, fjerner man sig fra det ægteskabsbevarende. Jeg mener også, at separationsinstituttet har virket godt og rigtigt, og i denne forbindelse, og som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, vil jeg nævne, at i 1986 afgav det norske ægteskabsudvalg en betænkning, hvori man tog afstand fra skilsmisse ved enighed og fra at ændre separationsinstituttet til betænkningstid.

Da vi jo lægger megen vægt på – og altid har gjort det i forbindelse med ægteskabslovgivningen – at vi har størst mulig nordisk enighed, må jeg altså sige, at også derfor, men navnlig fordi jeg mener, vi skal fastholde det ægteskabsbevarende, medvirker jeg gerne til en modernisering af ægteskabslovgivningen, men ikke efter de retningslinjer, at man skulle give direkte adgang til skilsmisse i de tilfælde, der er nævnt her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak for ministerens løfte om, at man går i gang med arbejdet med det, som vi vel nu kan kalde modernisering af ægteskabet. Vi er nok ikke enige i udgangspunktet, men lad os se, om vi ikke bliver det.